

Somali!.. Somali!..

Ey Müslümanlar, Ona Yardım Edin!

Etiyopya, ordusu ile, havadan ve karadan, Somali'deki Müslümanlara mücrim bir saldırıya yöneldi. Bu müdahalesini de, sessiz-sedasız başlattıktan sonra ilan etti. Açıklanan gerekçe olarak ise nefis-i müdafaayı bahane etti. Neyi? Etiyopya'nın müdâfaasını! Peki nerede? Somali'de!

Siyâsî ve askerî olarak Amerika'nın devletlerarası desteğine ve yine Afrika'daki Amerikan ajanlarının bölgesel desteğine sahip, tam donanımlı Etiyopya Ordusu ile Somali'de hızla süregelen bu savaş, böylesi bir Etiyopya Ordusu ile deneyimsiz ve hazırlıksız İslâmî Mahkemeler liderliğinde Somali'deki Müslümanlar arasındaki bu savaş hızla süregelirken, Müslümanların topraklarındaki yöneticiler; sanki bütün bunlar parlak bir mâzisi bulunan, önemli bir stratejik konuma haiz olan ve erken dönemde İslam ile şereflenmiş İslâmî bir beldede değil de Vakvak ülkesinde oluyormuşçasına kördürler, sağırdırlar, dilsizdirler. Nitekim henüz İslâmî Dâvet'in Mekke'de taşındığı ilk dönemlerde, Sahâbilerin el-Habeş'e hicret ettiği vakitlerde ehlinin bir kısmı İslam'a girmiş, sonra Müslümanlar Hicrî 77. yılda Halife AbdulMelik zamanında orayı fethetmiş ve böylece Müslümanların beldelerinden, bilhassa Aden Körfezi'nin öte yakasındaki Yemen'den ayrılmaz bir parça halinde İslâmî bir belde olarak varlığını sürdürmüştür. Ardından Osmanlı Devleti'nin son dönemlerinde, Sömürgeci Kâfir devletlerin tamahları yüzünden Müslüman beldelerin başına gelenler onun da başına gelmiştir.

Ey Müslümanlar!

Amerika ve başta Etiyopya Yönetimi olmak üzere Afrika Boynuzu'ndaki ajanları, Somali'deki halkın İslâmî Mahkemeler etrafında toparlandıklarını gördüklerinde şeytan çarpmışa dönmüşler, dolayısıyla bu güçler, Somali'nin İslam adına yekvücut olmasından ve bölgedeki projelerinin tökezletilmesinden korkmuşlardır.

Etiyopya'ya gelince; Somaliland'den iki bölgeyi [Ogaden ve Hood] ilhak yoluyla işgal etmekte ve Somali'de kurulacak istikrarlı, güçlü ve özellikle halkın İslam adına etrafında toparlandığı bir devletten, bu iki bölge meselesi, siyâsî ve askerî olarak hareketlenir ve anavatanları olan Somali'ye iade edilir endişesiyle şiddetle korkmaktadır.

Amerika'ya gelince; Somali'de elini-kolunu sallayarak aylak aylak dolaştığı Siyad Berri dönemi boyunca ve kabilelerin hareketlendiği 1991'e kadar süren uzun yılların "hasretini" halen çekmektedir. O vakit Amerikan-İngiliz çatışma kefesinde ağır basan taraf İngiltere olunca, Siyad Berri helâk olmuş, peşi sıra işlerin dizginleri Amerika'nın elinden çıkmış ve ondan sonra düzen altüst olmuştu.

İngiltere'ye gelince; önceden hamiliğini üstlendiği İngiliz Somaliland'ine koştu ve aynı yıl yani 1991'de ayrılıkçı Somaliland Cumhuriyeti'nin kuruluşunu ilan etti. Somali'nin geri kalanını da halkından kopuk bir halde bıraktı.

Amerika ise, insancıl dürtüler kılıfı altından 1992'de nüfuzunu bir kez daha kazanma girişiminde bulundu. "Umuda Dönüş" adını verdikleri operasyonlarını 28.000 asker ile başlattılar. Ancak 1995'te kuyruklarını arkalarına kıstırarak topukları üzere gersin geriye çekilmek zorunda kaldılar.

Ne var ki Amerika, Afrika Boynuzu'ndaki hegemonya ve nüfuz saplantısından kendisini kurtaramadı. Bunun üzerine 2000 yılında Abdulkâsım Salâd Hükümeti'ni kurdurarak Cibuti Anlaşması'nı başarısızlığa uğratmak için çalıştı. Çünkü hem [Eski Fransız Somaliland'i olan] Cibuti'nin gözetimindeki bu anlaşmanın ardında Avrupa vardı, hem de anlaşma metninde, [eski İngiliz Somaliland'i olan] ayrılıkçı Somaliland Cumhuriyeti'nin acilen ortadan kaldırılması ifade edilmiyordu. Amerika, Cibuti Anlaşması'nı başarısızlığa uğratmasından sonra, bölgedeki dostlarını ve düşmanlarını biraraya getirdi ve 2004 yılı sonlarında, baş figüranı ve 1997 yılında Somali'de ilan edilen ayrılıkçı Puntland devletçığının başkanı olan Abdullahi Yûsuf liderliğinde Geçici Hükümet'i kurdurarak Nairobi Anlaşması'nı imzalama olanağı buldu. Ardından bu Hükümet'i Somali'nin resmî temsilcisi yapmak için, bölgesel olarak Afrika Birliği ve Arap Birliği gibi bölgesel örgütler vasıtasıyla, devletlerarası olarak da Birleşmiş Milletler örgütü vasıtasıyla zemin hazırlamaya başladı. Aynı zamanda Mogadişu'daki Savaş Lordları'nı desteklemeyi de sürdürdü. Böylece çıkarlarını gerçekleştirmek için izlediği politikasını iki paralel hat üzerinden ilerletti: Siyâsî olarak Geçici Hükümet ve askerî olarak Savaş Lordları! Fakat Geçici Hükümet'in bozukluğu ve kendisini Amerika ile Etiyopya'nın kucağına atması, Savaş Lordları arasında da ekini ve nesli yok ederek süregelen çekişmeler,

halkı iyice bezdirdi ve kendilerini bu trajediler çukurundan kurtaracak olanları bağrılarına basmaya yöneltti. Bu nedenle halk, Amerikan destekli Savaş Lordları'nın yok etmeye giriştiği İslâmî Mahkemeler'e büyük bir teveccüh gösterdi. Böylece İslâmî Mahkemeler'e destek verdiler ve onlar sayesinde Savaş Lordları'na karşı muzaffer oldular. Bilhassa halk, İslâmî Mahkemeler'in, yönetim boşluğunun olduğu 1994 yılından beri problemlerini gönüllü olarak çözgeldiğinin farkında idi ve onların İslâm'a olan ihlâslarını mülhaza ediyordu. Böylelikle onların etrafında toparlanmaya başladılar. Allah da Savaş Lordları'na karşı onlara zafer verdi ve Lordlar çil yavrusu gibi dağıldılar. Amerika'nın onlara hiçbir faydası dokunmadı. İnsanlar İslâmî Mahkemeler'i öylesine özümstediler ki Mahkemeler'in adamları henüz kendilerine ulaşmazdan evvel, onlar bizzat kendi kentlerinden ve köylerinden kalkıp onlara katıldılar.

Daha sonra Amerika bildik silahlarına başvurdu: Somali'ye nüfuz etmek üzere müzâkere tuzağı kurmak ve askerî terör kullanmak!

Birincisine gelince; Sudan'ı görevlendirdi ki İslâmî Mahkemeler ile Geçici Hükümet'i Hartum'da müzâkere etmek ve uzlaşmaya varmak üzere biraraya getirmek için çalışsın. Tâ ki kendi gücü ile kendi merkezinin [Beydâva'nın] güvenliğini sağlamaya bile muktedir olmayan, özellikle halkın dışladığı ölümcül Geçici Hükümet'e can versin ve İslâmî Mahkemeler'i, Somali'deki diğer Somaliland, Puntland, Cubaland gibi zayıf varlıklar misâli yerel güç durumunda kalmaya "hasretsin" de İslâmî Mahkemeler diğerleri gibi yerel bir güç olarak dursun. Peşinden de bu grupların yularlarını Geçici Hükümet eline alabilsin!

İkincisine gelince; Etiyopya'yı görevlendirdi ki İslâmî Mahkemeler karşısında Geçici Hükümet'i koruyarak askerî müdâhalede bulunsun! İşte bunun için Etiyopya herhangi bir duyuru yapmaksızın, sessiz-sedasız saldırısını başlattı, ondan sonra şimdi duyurdu!

Ey Müslümanlar!

Somali'deki bu savaş, muhakkak ki Somali'deki Müslümanlar ile Kâfir Etiyopya arasında, Amerika'nın dürtüklediği ve desteklediği bir savaştır. Amerika'nın bu savaşı plânlamasının, finanse etmesinin ve desteklemesinin üç sebebi vardır:

Birincisi: Müslüman Somali halkı İslamlarını sevmektedir ve İslâmî Mahkemeler liderliğinde İslam ekseninde birleşmek istemektedir. Oysa Amerika, her nerede olursa olsun İslâm'a yönelik her kıpırdanmaya savaş açmaktadır. Çünkü İslâm'a ve Müslümanlara kin doludur. Hele ki Amerikan versiyonu "İlmî İslâm" ile tasarlanmış bir kıpırdanma değilse bu! Sanki İslâm'ın İlmî ve İlmîsiz varmışçasına! Allah onları katletsin, kahretsin! Nasıl da haktan yüz çeviriyorlar?!

İkincisi: Somali, stratejik olarak Hint Okyanusu kıyıları üzerinde bir konumdadır ve Afrika devletleri arasında en uzun sahillere sahiptir. Kıyı uzunluğu 2720 kilometreye [1700 mile] varmaktadır ve kıyıları iki kolu andıran bir dirsek teşkil etmektedir: Bâb-ul Mendeb Boğazı üzerinde kesişen bir biçimde Somali'nin doğu tarafında Hint Okyanusu kıyıları ve Somali'nin kuzey tarafında Aden Körfezi kıyıları. Dolayısıyla Afrika Boynuzu'nda edindiği bu hâkim konum onu, Güney Afrika ile Arap Yarımadası'na sıçrama olanağı tanıyan bir trampelen haline getirmektedir.

Ve üçüncüsü: Somali toprakları, servet açısından bâkir topraklardır. Hakkındaki araştırmalara göre uranyum, doğalgaz, petrol ve diğer maden rezervlerine sahiptir. Nitekim 1980'lerin sonunda, Devlet Başkanı Siyad Berri zamanında, petrol araması için Somali'nin üçte birinin imtiyaz hakkı şu Amerikan şirketlerine verilmişti: Conoco, Amuco, Chevron, Phillips. Bunlar yaptıkları aramalarda, ilk kez dokuz kuyuda petrolün varlığını keşfettiler, Dünya Bankası'nın jeologları da bunu onayladılar. Ne var ki Siyad Berri'yi deviren darbe, bu kuyular üzerindeki çalışmaları askıya aldı. İşte Amerika bugün bu servet uğrunda sabırsızlıkla çabalamaktadır.

Gerçek şu ki Amerika, kendisini dünyada son sözün sahibi ve yeryüzünün altındaki ve üstündeki servetlerin mâliki olarak görmektedir. Ama gücünden ötürü kapıldığı küstah kibir onu, Vietnam'dan Afganistan'a, dahası Irak'a hatta 1995'te bizzat Somali'ye kadar art arda uğradığı başarısızlıkları dikkatlice değerlendirmekten alıkoymaktadır. Halen daha yenilgilerini ve utançlarını telâfi edebileceği birilerinin arayışındadır. Üstelik Etiyopya'da ajanı olan yönetimin kendisine bir nebze de olsa itibar kazandıracağını sanmaktadır. Hele ki karadan ve havadan tam donanımlı Etiyopya Ordusu karşısında deneyimsiz, hazırlıksız, sayıca ve teçhizatça az olan İslâmî Mahkemeler var iken! Fakat Müslümanlar ve İslâmî Mahkemeler'in adamları, bu mücrim ve düşman güçler karşısında üstün kahramanlıklar göstermişlerdir. Aynen Müslüman savaşçıların, çarpıştıkları her cephede Kâfir ve Münâfık güçler karşısında gösterdikleri gibi.

Yazıktır ki kardeşlerinin imdâdına koşma konusunda Müslümanların sessizliği, Küfrü ve Kâfirleri, Müslümanların beldelerine peş peşe kast etmeye cesâretlendirmektedir. Oysa Müslümanların bu sessizliğinden ve yere çakılmalarından, ne Allah, ne Rasulü, ne de mü'minler râzıdırlar. Bizler tek bir Ümmetiz ve tek bir bedeniz! Aynen Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in bizi tanımladığı gibi:

“(Müslümanlar) tek bir vücut gibidirler. (O vücutun) organlarından biri şikâyetlendiği zaman, vücutun diğer (organları) birbirlerini uykusuzluk ve ateş ile (o acıya ortak olmaya) çağırırlar.”

Ey Müslümanlar!

Amerika ve beraberindeki Etiyopya, fiilen muhârip devletlerdir. Dolayısıyla Müslümanların toprakları üzerindeki devletlerin, bu ikisi ile bu esas üzere tasarrufta bulunmaları gerekir. Bir diğer ifadeyle aralarındaki ilişkiler, fiili savaş haline dayalı olmalıdır. O halde bu ikisi ile, herhangi bir elçilik, anlaşma veya birliktelik... olmaksızın tüm diplomatik ilişkilerin kesilmesi gerekir. Aksi takdirde Rablerinin emrine karşı çıkan önceki ümmetlerin başına gelenler bizim de başımıza gelir: Dünyada rezil ve zelil bir hayat, Âhiret'te de can yakıcı bir azap!

Ey Müslümanlar!

İşte **Hizb-ut Tahrir**, Somali'ye yardım için azimlerinizi bilemektedir ki bu, Allah'ın emrettiği bir farzdır.

Eğer onlar dîn hususunda sizden yardım isterlerse, onlara yardım etmek üzerine borçtur. [el-Enfâl 72] O halde kardeşlerinizin yardımına koşun, **Ey Müslümanlar!**

- Müslümanların toprakları üzerinde kurulu olup Somali'ye komşu veya yakın olan devletler -Mısır, Sudan, Cibuti, Eritre, Yemen, Suudi Arabistan- sayıca ve teçhizatça destek vermek üzere orduları harekete geçirerek Somali'ye maddi olarak yardım etmelidirler.

Eğer (gerektiğinde) savaşa çıkmazsanız, (Allah)

size çok can yakıcı bir azap ile azap eder ve sizi, sizden başka bir toplum ile değiştirir. Zaten siz (savaşa çıkmamakla) O'na hiçbir zarar da veremezsiniz. [et-Tevbe 39]

- Somali çevresindeki Kâfir devletlerde, özellikle Etiyopya'da “azınlık” konumunda olan Müslümanlar, Somali'ye maddî ve mânevî destek vermek üzere bu devletleri Somali ile savaşmaktan sakındıracak baskıcı ve etkin bir güç oluşturmalarıdır. Nitekim Etiyopya'daki, Kenya'daki, Ruanda'daki, Uganda'daki ve Tanzanya'daki Müslümanlar, Somali'yi destekleyici ve savaştan sakındırıcı ciddi ve etkin eylemler yapmaya güç yetirebilirler.
- Müslümanların toprakları üzerinde kurulu devletler de Amerika ve Etiyopya ile olan tüm diplomatik ve ticârî ilişkilerini, petrol bağlantılarını ve anlaşmalarını... kesmeli, bu devletlere, fiilen muhârip devlet muamelesi yapmalıdırlar.

Doğrusu biz, bu beyânımızda, Müslümanların toprakları üzerindeki yöneticilerin azmetmeleri için çırpınmayacağız. Zîra onların, Mü'minler hakkında ne insafları ne de merhametleri vardır. Bilakis biz, Ümmetin azimlerini bilemek istiyoruz. Çünkü Müslümanların topraklarındaki ordular, onların evlatlarından oluşmaktadır. Eğer Ümmet bu çağrıya ciddiyet ile karşılık verirse, evlatlarını harekete geçirir ve kardeşlerinin imdâdına koşarlar. Karşılarına çıkanları da ezip geçerler:

Allah, Kendisine [Dînine] yardım edenlere, mutlak surette yardım eder, zafer verir. Muhakkak ki Allah, Kaviyy'dir, Azîz'dir. [el-Hacc 40]

Hizb-ut Tahrir

H. 06 Zilhicce 1427
M. 25 Aralık 2006